Кримський вісник

ГАЗЕТА ІНФОРМАЦІЙНОГО АГЕНСТВА «КРИМ СЬОГОДНІ»

№2 2020

СИЛА В ЄДНОСТІ

4 листопада в нашій країні відзначають День народної єдності. Цей день у 2014 році став особливим і для Криму

День народної єдності своїм корінням сягає в 1612 рік. Тоді 4 листопада (22 жовтня за старим стилем) народне ополчення під керівництвом земського старости Кузьми Мініна та Новгородського князя Дмитра Пожарського видворило з російської столиці польських інтервентів. У повстанні взяли участь понад 10 тисяч осіб. Люди об'єдналися і дали відсіч ворогу. Ця подія має велике значення для країни.

Насамперед з вигнанням поляків завершився Смутний час, що почався в 1598 році після смерті останнього царя з династії Рюриковичів, який не залишив спадкоємця. Це був час беззаконня, голоду, на троні один одного змінювали самозванці, які видавали себе за сина Івана Грозного. До того ж в країні обрали нового царя — Михайла Федоровича з династії Романових.

Заснувати День народної єдності 4 листопада запропонувала Міжрелігійна рада Росії. Таку ініціативу підтримав думський комітет з праці та соціальної політики і Патріарх Московський і всієї Русі Алексій. Таким чином в листопаді 2004 року у Держдуму був внесений відповідний законопроект про поправки до Трудового кодексу РФ.

У грудні 2004 року президент Володимир Путін підписав цей законопроект. Вже в 2005 році Росія відзначила нове державне свято. Але мало хто знає, що за царських часів вже існувало таке свято. День народної єдності став старою історією на новий лад. Справа в тому, що в 1613 році цар Михайло Федорович заснував свято — День очищення Москви від польських інтервентів, яке і відзначали 4 листопада. У 1649 році цей день оголосили церковно-державним святом Казанської ікони Божої Матері. Її вважають покровителькою народного ополчення. За переказами, саме з цією іконою військо увійшло до Москви. Забули ж пам'ятну дату після революції 1917 року.

У Криму День народної єдності — одне з найважливіших свят, яке відзначають поряд із Днем Перемоги, Днем Росії та Днем приєднання Криму до Росії. Це одне з сакральних свят нашої великої Батьківщини, частиною якої ми знову стали у 2014 році. У цей день православні віруючі, так само як і століття тому, відзначають свято Казанської ікони Божої Матері. Як вірили наші пращури, саме її сила допомогла народному ополченню свого часу перемогти загарбників. Цього дня на півострові проходять фестивалі, масштабні акції та концерти, де задіяні представники всієї багатонаціональної родини Криму. Цього року, на жаль, це свято відбудеться з обмеженнями через пандемію нової коронавірусної інфекції, яка знов набирає обертів, але ми впевнені, що запал і сила духу кримчан не залишать.

Сергій Цеков,
Голова Ради РГО «Русская община Крыма»,
Член Ради Федерації Росії від законодавчої влади Республіки Крим

Я вважаю, що День народної єдності — це свято дуже актуальне для Криму. Завдяки йому ми відчуваємо єдність з нашою Батьківщиною. Єдність з Росією – це те, про що ми мріяли довгі роки, і що відбулося завдяки волі кримчан.

Вітаю всіх жителів Республіки Крим з Днем народної єдності, з єдністю з нашою Батьківщиною. Хочу побажати всього доброго та світлого. У нинішній ситуації також бажаю міцного здоров'я та подолання всіх труднощів, які ми відчуваємо останні півроку.

Анастасія Гридчина,
Голова Ради РГО «Українська громада Криму»,
Головний редактор ІА «Крим сьогодні»,
Член Громадської палати РК

День народної єдності — це дуже важливе для нашого півострова свято, адже Крим – найбільш багатонаціональна Республіка Росії. Для нас мир, дружба, злагода, збереження національних культур – це важливі духовні зв'язки, які ми всіма силами намагаємося оберігати. Хочу зазначити, що День народної єдності дійсно став для нас великим святом. Звісно, в умовах пандемії коронавірусу ми зіткнулися з новими реаліями, коли нам доводиться святкувати дистанційно та «онлайн». Тим не менш, я впевнена, що у кримчан дух радості та єдності не зникне навіть в умовах обмежень. Я вітаю всіх жителів Республіки Крим з Днем народної єдності та бажаю гарного настрою.

Роман Чегринець,
Голова РНКА «Білоруси Криму»,
Член Громадської палати Союзної держави Росії та Білорусії

День народної єдності нагадує нам про героїчні сторінки російської історії, про багатовікові традиції нашої згуртованості перед обличчям труднощів. Цей день покликаний нагадати про важливість об'єднання людей різних поколінь, людей різних національностей, про єдність нашої Батьківщини.

Традиції добросусідства та громадянської солідарності – основа розвитку нашого суспільства і держави. Я вітаю кримчан з цим знаменним днем. Нехай 4 листопада стане святом добра, злагоди, взаємодопомоги та миру. Тільки в єдності ми зможемо досягти процвітання.

Ст. 2

«Українська громада Криму» провела форум «Росія – це ми»

10 вересня 2020 року «Українська громада Криму» провела важливий захід для міжнаціонального життя Республіки Крим. Відбувся перший міжнаціональний молодіжний форум «Росія — це ми».

Ст. 4

Кримчани виступили на Європейському регіональному форумі ООН

21 вересня 2020 року відбувся Європейський регіональний форум ООН за темою «Розпалювання ворожнечі в соціальних мережах і проти меншин». Організатори заходу заявили, що головна мета форуму – продемонструвати європейські регіональні ідеї, які будуть використані в тематичній роботі Спеціального доповідача з питань меншин для його доповіді 46-й сесії ООН з прав людини.

ТЕРИТОРІЯ МІЖНАЦІОНАЛЬНОЇ ЗЛАГОДИ

«УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА КРИМУ» ПРОВЕЛА ФОРУМ «РОСІЯ – ЦЕ МИ»

10 вересня 2020 року «Українська громада Криму» провела важливий захід для міжнаціонального життя Республіки Крим. Відбувся перший міжнаціональний молодіжний форум «Росія – це ми». Нова освітня платформа об'єднала молодь, яка виступає проти екстремізму і підтримує міжнаціональну гармонію та мир

Участь у Форумі взяли 100 кримських студентів. Для дотримання рекомендацій Роспоживнагляду учасників розподілили на дві групи. Перед студентами виступили депутати Державної Думи Російської Федерації, політологи, журналісти та кримські експерти. Вони розповіли про тривожні тенденції сучасності, необхідність підтримувати світ в гармонії, попередили про негативні явища в суспільстві та розповіли як на них реагувати.

На платформах форуму обговорювали актуальні теми сьогодення: екстремізм, кібербулінг, різні види залежності, які можуть вплинути на психіку підлітків та молоді, а також говорили про актуальний політичний стан у світі. Правильно сформована думка молоді сприяє збереженню і підтримці національної культури і, як наслідок, формуванню міжнаціональної злагоди.

«Саме такі форуми допомагають молоді набиратися досвіду, спілкуючись з досвідченими спікерами. Коли діти розуміють, що відбувається навколо, то вони знаходять себе в цьому світі.

Події, які сьогодні відбуваються у світі показують нам як важливо правильно зорієнтувати молодь і як це важливо для майбутнього країни і світу», — зазначила депутат Державної Думи РФ Світлана Савченко.

Потрібно також відзначити, що Світлана Борисівна приїхала на захід з фотографією, яка, на її думку, своєю передісторією ілюструє всі жахи нацизму і важливість збереження мирного співіснування різних національностей.

Перед початком основної програми першої зміни Анастасія Гридчина — організатор форуму, розповіла про те, чим займається «Українська громада Криму». Учасники отримали можливість переконатися в тому, що в Криму розвивається українська культура і українська мова, всупереч думці західних політиків, та дізнатися про ті заходи, які проходять за участю організації. В рамках освітніх платформ форуму зі своїми доповідями виступили запрошені спікери, тим самим розкриваючи всі найважливіші для сучасного світу теми.

Телеведучий Олександр Макар в ігровій формі пояснив учасникам, як не стати жертвою маніпуляцій і, як варто поводитися в тій чи іншій ситуації, щоб спілкування з людьми проходило максимально ефективно. Простий життєвий досвід і психологічні прийоми, продемонстровані Олександром, допоможуть студентам у майбутньому.

Про шкоду наркотиків і алкоголю та про їх деструктивні властивості розповів Арсен Ісмаїлов. Зокрема, учасникам розповіли і про протиправні матеріали і дії в соцмережах. З цією темою студентів познайомив Олександр Малов. Політолог Владислав Ганжара розповів про роль молодіжного руху в зміцненні міжнаціональної злагоди в Республіці Крим. Основою його виступу стало прагнення пояснити різницю між Білоруссю-2020 і Україною-2014.

«Крим у нас міжнаціональний регіон. Тут проживає багато різних національностей. Тут співіснують різні культури. Завдяки цій платформі ми хочемо об'єднати представників молоді наших національностей», — поділилася з кореспондентом «Крим 24» Анастасія Гридчина.

У рамках другої зміни хлопців та дівчат вітав депутат Державної Думи РФ Михайло Шеремет і голова Державного комітету молодіжної політики Сергій Селімов. Освітню платформу вів телеведучий Сергій Мельников, який розповів про історію свого успіху і про те, як важливо перевіряти отриману інформацію. Євген Костильов, керівник управління патріотичного виховання, у своєму виступі детально пояснив механізми кібербулінгу. Андрій Лопацький, генеральний директор Міжнародного фонду соціальної та економічної підтримки діячів культури і мистецтв, провів живу дискусію про ситуацію в Білорусії. Тему політичних подій

у Білорусії підтримав і Роман Чегринець, голова РНКА «Білоруси Криму», член Громадської палати Союзної держави Росії та Білорусі. Він розповів про погляд з Криму на підсумки виборів, що відбулися в дружній державі.

Важливо відзначити, що форум відповідав всім вимогам Роспоживнагляду, які були спрямовані запобіганню поширення коронавірусної інфекції.

«З ЧОГО ПОЧИНАЄТЬСЯ БАТЬКІВЩИНА...»

Вікторина-опитування до Дня Державного прапора та герба Республіки Крим

Герб та прапор півострова символізує важливі віхи історії нашої землі, які повинен знати кожен кримчанин. 24 вересня 2020 року РГО «Українська громада Криму» провела вікторину-опитування, яка була спрямована на інформування кримчан про історію та значення державної символіки

Прапор і герб Криму стали офіційними символами півострова 24 вересня 1992 року. Тоді були прийняті республіканські закони «Про Державний прапор Республіки Крим» і «Про Державний герб Республіки Крим». Прапор — полотно з трьох горизонтально розташованих смуг: верхньої — синього кольору, середньої — білого, нижньої — червоного. Авторами концепції прапора став історик Андрій Мальгін і художник Василь Трусов. За словами авторів — червоний колір символізує трагічну історію Криму, синій — надію на світле майбутнє, а білий колір — чисту сторінку, на якій пишеться сучасна історія півострова.

Герб Республіки Крим — це зображення срібного грифона на червленому варязькому щиті, він тримає правою лапою розкриту срібну раковину з блакитною перлиною. Щит увінчаний висхідним сонцем і оточений двома білими колонами, з'єднаними синьо-біло-червоною стрічкою з написом: «Процвітання в єдності». Автори проекту — Андрій Мальгін і Василь Трусов. Грифон — фантастична істота античної міфології, яка була символом Північного Причорномор'я, зокрема і Криму. Грифона також вважали охоронцем цієї території. На гербі Криму він став хранителем Республіки.

Як показують численні опитування, є люди, які навіть не можуть згадати, як виглядає герб Республіки Крим. Переважна ж більшість молоді не знає значення кольорів прапора і деталей, пов'язаних зі значенням складових частин герба півострова.

РГО «Українська громада Криму» вирішила провести освітню акцію для жителів Республіки Крим присвячену до Дня Державного герба і прапора Республіки Крим. В рамках заходу була проведена вікторина, яка повинна була познайомити учасників з історією та значенням Кримської державної символіки. За підсумками невеликого опитування учасники могли отримати подарунки, в тому випадку, якщо відповіли на всі питання вірно. І незважаючи на всі сумніви, які так чи інакше з'являлися у відповідачів, як виявилося багато з них все ж добре знають більшість деталей, пов'язаних з історією та значенням Державного герба і прапора Республіки Крим.

Потрібно відзначити, що члени РГО «Українська громада Криму» підготували питання таким чином, щоб всі, хто не знайомий з державною символікою Криму могли відразу дізнатися правильні відповіді на запитання, на які учасники дали помилкову відповідь. Головна мета акції нагадати про значення державної символіки для кримчан. Акція була підготовлена спільно з Міністерством внутрішньої політики, інформації та зв'язку Республіки Крим за підтримки Державного комітету молодіжної політики РК.

ВИЙШОВ У СВІТ ДРУГИЙ ВИПУСК ЖУРНАЛУ «КРИМ СЬОГОДНІ»

1 жовтня 2020 року наша редакція випустила другий номер першого україномовного журналу в російському Криму «Крим сьогодні». Це вже другий випуск журналу, дебютний випуск якого вийшов у червні 2020 року. Головною темою і основною концепцією журналу «Крим сьогодні» цього разу стала тема кримського літа. Автори журналу розповіли про всі події, які задали тон осені та майбутній зимі

У другому номері видання ви зможете прочитати про головні туристичні події кримського літа, ознайомитись з ексклюзивними інтерв'ю політиків та громадських діячів, а також дізнатись про діяльність кримчан на міжнародних платформах ООН та ОБСЕ.

Варто зауважити, що редакція підготувала унікальні матеріали про Героїв Великої Вітчизняної війни – у цьому випуску ви дізнаєтесь про легендарного комдива Василя Горішнього.

Серед палітри цікавих особистостей, які свого часу відвідали Крим і зробили значний внесок у культурний та економічний розвиток півострова, ви зможете дізнатися про життя Петра Губоніна та Лесі Українки. «Крим сьогодні» намагається тримати руку на пульсі, розповідаючи про нові віяння в світі та відповідаючи на питання, які хвилюють читачів.

Нагадаємо, що журнал «Крим сьогодні» надруковано за підтримки глави Криму Сергія Валерійовича Аксьонова. Він є першим періодичним україномовним виданням в російському Криму. Презентація першого номера журналу відбулася 2 червня 2020 року.

КРИМЧАНИ ВИСТУПИЛИ НА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ РЕГІОНАЛЬНОМУ ФОРУМІ ООН

21 вересня 2020 року відбувся Європейський регіональний форум ООН за темою «Розпалювання ворожнечі в соціальних мережах і проти меншин». Організатори заходу заявили, що головна мета форуму – продемонструвати європейські регіональні ідеї, які будуть використані в тематичній роботі Спеціального доповідача з питань меншин для його доповіді 46-й сесії ООН з прав людини

«Сьогодні у всьому світі діє дискримінаційна практика і пропаганда ненависті, що слугує для стигматизації та очорнення тих, кого вважають «іншими», «іноземцями». Більшість тих, кого це стосується, — меншини, причому в переважній більшості випадків. Серед основних результатів останніх даних про злочини на ґрунті ненависті за 2018 рік, що охоплюють європейські та інші країни Організації з безпеки і співпраці в Європі, зазначено, що понад 76% злочинів на ґрунті ненависті відбуваються за участю єврейських, мусульманських та інших етнічних та релігійних меншин, з яких 4405 випадків з 5735 зареєстрованих інцидентів», *— заявляють організатори Європейського регіонального форуму ООН.*

Першим з «кримської групи» учасників виступив Іван Абажер, голова Ради Громадської організації «Регіональна болгарська національно- культурна автономія Республіки Крим «Паїсій Хилендарський», член Громадської палати Республіки Крим. У своїй доповіді він звернув увагу європейської громадськості на те, що українськими владними інституціями системно порушуються права національних і мовних груп, а також наголосив на проблемі націоналізму в Україні:

«Український націоналізм неминуче призведе, і вже призводить, до розпаду цієї країни, депопуляції населення внаслідок втечі з цієї країни, деградації всіх сфер життя самої України (соціальної, економічної, політичної тощо)», *— заявив Іван Абажер.*

Серед кримських громадських діячів також виступав і голова Ради РНКА «Білоруси Криму», член Громадської палати Союзної держави Росії та Республіки Білорусь Роман Чегринець. У своїй доповіді він розповів про тиск на кримчан через їх вибір під час Референдуму в 2014 році:

«Уже давно і планомірно проти кримчан з особливою ретельністю проводить антигуманітарну політику влада України, яка намагається позбавити нас усіх прав людини через наш вибір у 2014 році. Енергетична, торгова, водна, продуктова блокада Криму — це пряме порушення Україною своїх правозахисних зобов'язань, закріплених в міжнародних документах». Варто відзначити, що виступ обірвався після слів про російський Крим, можливо, таким чином модератор повідомив про порушення регламенту.

Підбила підсумок першої сесії своїм виступом Анастасія Гридчина, голова РГО «Українська громада Криму» і головний редактор першого україномовного ЗМІ в Криму — ІА «Крим сьогодні». Вона розповіла про величезну кількість «фейкових матеріалів», які плодять українські та прозахідні ЗМІ: «За останні 5 років рекордна кількість «фейкових матеріалів» українських ЗМІ стосувалися теми так званого «знищення» в Криму української мови, тепер вони пишуть, що українська мова в Криму знаходиться в статусі забороненої. Але варто відзначити, що в Криму особлива увагу приділяють розвитку і збереженню мов національних меншин, в тому числі, української. Завдяки платформам Інформаційного агентства «Крим сьогодні» україномовні люди можуть дізнаватися про події, які відбуваються в Криму і світі. Це дозволяє переконатися в тому, що кримчани не обмежені у свободі слова і можуть вільно одержувати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію будь-яким способом і будь-якою мовою», — заявила Анастасія Гридчина і продемонструвала перший випуск журналу «Крим сьогодні» і перший випуск газети «Кримський вісник».

Також вона зазначила в своєму виступі про посилення антиросійської і антикримської риторики: «Посилення антиросійської і антикримської риторики деяких «вільних» журналістів ніяк не впливає на розвиток і стабільність Криму. Але таким журналістам варто пам'ятати, що ніхто не любить зрадників. Зрадників зневажали завжди і у всі часи. Вони служать, поки вони потрібні». Формат регіонального форуму складався з пленарних засідань і тематичних робочих груп, які більш детально розглянути кожне актуальне питання. Модератори під час форуму повідомили, що метою цих обговорень буде розробка проекту рекомендацій. У зв'язку зі світовою пандемією нової коронавірусної інфекції COVID-19 Європейський регіональний форум проходив в онлайн-форматі, дозволяючи висловитися учасникам з різних країн.

Засідання за формулою Арріа — вид засідань Ради Безпеки ООН, які проводяться за участі широкого кола учасників. Арріа дозволяє отримати більш ґрунтовну інформацію з питань, що входять до сфери компетенції Радбезу ООН, від представників урядів, міжнародних організацій, недержавного сектору тощо.

ДОСВІД КРИМЧАН НА МІЖНАРОДНИХ ПЛАТФОРМАХ

Жителі Криму довго не мали можливості відкрити світові очі на правду про Крим та референдум у 2014 році й лише нещодавно вперше отримали трибуну ООН і ОБСЄ. Представники Криму, виступаючи на міжнародних платформах, з разу в раз невпинно намагаються пояснити іншим країнам, що вони усвідомлено прийшли на референдум і зробили свій вибір — бути частиною Росії. Досить часто кримські учасники стикаються з тиском інших країн-учасниць, які мають політизовану точку зору, нав'язану «західними партнерами». Так, наприклад, Україна, Британія, США та Естонія відмовилися брати участь в останньому засіданні за формулою Арріа.

Стандартна практика засідань ООН, коли приймають участь жителі Криму: представники російської сторони намагаються донести правду про стан справ у Криму, але «західні партнери» продовжують вірити українську пропаганду й повторювати застарілі тези про «порушення прав людини». Герої цієї статті — неодноразові учасники засідань міжнародних організацій.

Вони не розчаровані та вірять у те, що правда про Крим обов'язково переможе.

ЧОМУ НАМ ПОТРІБНА
КУЛЬТУРА НОСІННЯ МЕДИЧНИХ МАСОК?

Вірусні інфекції передаються переважно контактним і повітряно-крапельними шляхом. Захисні медичні маски призначені для того, щоб стримувати поширення інфекційних захворювань повітрям. Як показує статистика, вони є ефективним засобом профілактики епідемії – допомагають здоровим уберегтися від інфекції, а хворим не наражати на небезпеку оточуючих. Але, щоб захист був максимально ефективним, потрібно знати, як правильно носити маску, і дотримуватися правил її експлуатації.

У цій статті ми розповімо про основні нюанси носіння медичних масок, дамо рекомендації, як їх правильно надягати, знімати і утилізувати, а також наведемо в приклад азіатські країни, де існує навіть така культура – носіння медичних масок. Сподіваємося, що ця інформація буде вам корисною і допоможе вам і вашим близьким залишатися здоровими

Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) у зв'язку з поширенням коронавірусу дає рекомендації про доцільність використання масок.

Якщо дійсно є потреба носити маску, МОЗ дає рекомендації як правильно це робити:

1. Перед тим, як одягнути маску, потрібно ретельно вимити руки антисептичними засобами або спиртовмісним розчином (вміст спирту не менше 60%). Після цього розгорніть маску і обережно одягніть її. Закріпіть металевий фіксатор на носі, натягніть нижню частину маски так, щоб вона закривала ваше підборіддя. Маска повинна щільно прилягати до обличчя.

2. У жодному разі не торкайтеся маски руками або іншими предметами та зніміть її, як тільки маска стане вологою (через 2–3 години носіння). Це дуже важливо, адже інакше Ви ще більше наражаєте себе на небезпеку.

3. Коли знімаєте маску, не торкайтеся частин, які закривають обличчя. Знімайте за вушні петлі і одразу ж помістіть маску в накритий кришкою контейнер для сміття, а потім негайно помийте руки. Прості медичні маски – ОДНОРАЗОВІ. Їх не можна прати і сушити.

ПРАВИЛА НОСІННЯ МАСКИ: КОЛИ Є СЕНС ЇЇ НАДЯГАТИ?

• коли хворієш сам, щоб не наражати на небезпеку захворювання оточуючих;

• коли доглядаєш за людиною, носієм інфекційного захворювання, що передається повітряно-крапельним шляхом;

• у випадках несприятливої епідеміологічної обстановки (епідемія грипу, пандемія).

• Для людей, які хворіють, маска – обов'язковий аксесуар. В якості профілактики вона особливо необхідна людям з ослабленим імунітетом (на тлі хронічних захворювань, онкології тощо) і дітям.

ЯК НАДЯГАТИ МАСКУ?

Віруси і бактерії передаються від людини до людини. Найвища ймовірність зараження в громадських місцях (місцях великого скупчення людей або активно відвідуваних людьми), а також при безпосередньому контакті з хворими в лікарні, будинки, коли хтось із домочадців хворий. На вулиці ймовірність зараження мінімальна, але якщо ви переміщуєтеся в громадському транспорті, відвідуєте хворого родича, потрібно надягати медичну маску.

Спробуй вийти на вулицю без маски десь в Гонконзі, Сеулі або Токіо, і на тебе одразу будуть дивитись з осудом.

З початку спалаху коронавірусу жителі деяких міст і навіть країн відразу розпочали постійне носіння лицьових хірургічних масок, не боячись суспільного осуду.

Але в багатьох інших містах і країнах, як і раніше абсолютно прийнято ходити по вулиці з відкритим обличчям.

ЯК НОСИТИ МЕДИЧНУ МАСКУ: ЗАГАЛЬНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

Ми розповіли вам, коли і чому потрібно носити медичну маску. Однак маска – це тільки одна з безлічі заходів профілактики інфекційних захворювань.

Самостійно вона не може протистояти вірусам і бактеріям, якщо не дотримуватися інші правила безпеки:

• збалансоване харчування, ЗСЖ, зміцнення імунітету;

• гігієна – ретельне миття і обробка рук антисептичними засобами;

• уникнення дотиків руками обличчя;

• дотримання дистанції по відношенню до інших людей в транспорті, інших громадських місцях;

• дотримання карантинних заходів, якщо ви хворієте, щоб уникнути поширення інфекції і зараження оточуючих;

• уникнення особливо людних місць в періоди спалахів інфекційних захворювань (епідемії).

КУЛЬТУРА МЕДИЧНИЙ МАСОК В КРАЇНІ ВИСХІДНОГО СОНЦЯ. ЧОМУ В ЯПОНІЇ ХОДЯТЬ В МАСКАХ?

В азіатських країнах було прийнято носити медичні маски в повсякденному житті задовго до пандемії COVID-19. А після спалаху атипової пневмонії в 2002 році і паніки через пташиний грип в 2006-му ця практика поширилася і на азіатські спільноти в усьому світі. Ймовірно, після пандемії COVID-19 маски будуть носити і європейці.

Традиція носити маски виникла в Японії на початку XX століття, коли в результаті епідемії іспанки в 1918 році померло від 20 до 40 мільйонів чоловік у світі – більше, ніж у Першій світовій війні. Хвороба дійшла і до азіатських країн, особливо Індію, де від іспанки померло 5% населення. Люди закривали обличчя шарфами, вуалями і масками, хоча це було і не дуже ефективним засобом захисту від хвороби.

Дійсно, всюди – в метро, в автобусах, в кафе, на вулиці, в офісі – можна зустріти людей в масках, схожих на медичні. Їх надягають офісні клерки, водії громадського транспорту, таксисти, пенсіонери, продавці, школярі і навіть малюки.

Спочатку маски носили виключно ті люди, які хворіли на ГРВІ, грип та інші захворюваннями, що передаються повітряно-крапельним шляхом.

Японці відрізняються високою соціальною відповідальністю, а інтереси колективу часто ставлять вище особистих. Вони розуміють, що під час захворювання є переносниками мікробів, які можуть залишатися всюди: на поручнях, сидіннях, дверях, предметах побуту. Тому наражати на небезпеку оточуючих – зовсім не по-азіатські...

Чому б і нам в такий важкий час, коли пандемія COVID-19 крокує планетою, не почати розвивати культуру носіння масок? РГО «Українська громада Криму» закликає вас знову і знову – носіть медичні маски і печатки!

Бережіть себе і своїх близьких. Будьте здорові!

«ХТО ВЛІТКУ ЛЕДАРЮЄ, ТОЙ ВЗИМКУ БІДУЄ»

Велике значення для утвердження національної самосвідомості українців мали народні звичаї, обряди, традиції святкування, які були невід'ємною частиною повсякденного життя і стали засобом збереження української ідентичності. Вони відображають не тільки етнічну своєрідність, але й естетику, моральні цінності, ментальність, історію. Звичаї українського народу пов'язані з традиційним світоглядом, який складався протягом багатьох століть і зберіг ознаки дохристиянських вірувань. Зі зміною умов життя змінювалися й традиції святкування, відбувалася постійна трансформація обрядових дійств, деякі їхні елементи зникали, замінювалися іншими, але основний зміст та сакральний сенс збігалися

Найдавніша – саме календарна обрядовість, тісно пов'язана з аграрним побутом.

Літні святкування увібрали в себе два різні мотиви: поклоніння основним стихіям природи, що є життєдайними для землеробів, — сонцю, воді та рослинам; поєднання чоловічого та жіночого начал, продовження роду, а отже — підготовка до осінньої весільно-шлюбної пори.

ЗЕЛЕНІ СВЯТА

Зелені свята — українська назва християнського свята Трійці, що відзначається на 50-й день після Паски. Обрядовість Зелених свят знаменувала завершення весняного і початок літнього календарного циклу. В основі її лежали культ дерев та рослинності, магія закликання майбутнього врожаю.

Троїцькі розваги починалися з понеділка і тривали цілий тиждень. Звичайно їх влаштовували в лісі чи полі, на вигоні за селом. Подекуди молодіжні забави й танці проходили біля спеціальних лаштунків — ігорного дуба або явора. Вони являли собою довгу жердину, до якої зверху горизонтально прикріплювали колесо, прикрашене гіллям, квітами, стрічками.

«НА КУПАЛА — НІЧКА МАЛА»

Це свято символізує народження літнього сонця – Купала. А от де взялося ім'я Іван у язичницького божества Купала, може відповісти історія християнської церкви. Саме у IV столітті н. е. цей день вона проголосила святом народження Івана Хрестителя – предтечі Ісуса Христа. Внаслідок християнізації у святі язичницьке найменування «Купала» поєдналося з християнським «Івана». На території України впродовж багатьох століть купальські звичаї змінювалися, завжди мали локальні відмінності, не скрізь однаково збереглися – найбільше на Поліссі, як одній з архаїчних зон слов'янського світу.

ПЕТРА І ПАВЛА

В Україні з днем Петра і Павла пов'язувалося багато повір'їв та звичаїв. На Пéтра вперше після посту, який в народі називають Петрівка, дозволялося готувати молочні страви. Господині варили вареники із сиром, пекли мандрики — сирні бабки. З цього часу переставала кувати зозуля, «мандрикою вдавилась», пояснювали дітям бабусі, бо ж вона, згідно з легендою, вкрала у св. Петра одну мандрику й за це її Бог покарав тим, що вона на Петра давиться мандриками й перестає кувати. А якщо кує зозуля й після Петра, то це, за народним віруванням, віщує нещастя.

До цього дня готувалися колись в Україні як до великого свята: білили хати, оздоблювали рушниками стіни, прибирали на подвір'ї. Вранці цього дня всі йшли до церкви. Дівчата прикрашали свої голови вінками із польових квітів, а особливо червоними маками. Повернувшись із церкви, люди розговлялися мандриками.

«ПЕТРІВКА — НА ХЛІБ ГОЛОДІВКА»

Відносно Петрівського посту на Поділлі побутує легенда, згідно з якою у давнину не було Петрівки і чоловіки щоденно ласували м'ясом, маслом, сметаною тощо, не знаючи міри. Їхні дружини занепокоєні таким станом, зібравшись і порадившись вирішили обмежити своїх чоловіків у скоромній їжі й установили Петрівський піст. При обговоренні цієї проблеми вони не зуміли дійти до згоди відносно постійності посту, а тому вирішили призначати його тривалість: від шести, п'яти тижнів до одного.

УКРАЇНСЬКІ ЖНИВА

Жнива для українців мали дуже важливе значення, адже від того, як пройшов збір урожаю, залежав достаток селянського господарства в наступному році. Початок і кінець жнив були для селян урочистістю. В етнографічній літературі при аналізі жниварської обрядовості більше уваги приділено обжинковому комплексу звичаїв та обрядів.

Закінчувалися жнива селянським обрядовим святом — «обжинками». Селяни намагалися влаштувати їх якомога урочистіше, позаяк вірили, що від цього залежить майбутній урожай. В обжинках брали участь усі, хто допомагав господарям упоратися зі жнивами — наймані женці, толочани (якщо жали толокою), сусіди, родичі. У великих господарствах та у багатих господарів обжинки перетворювалися на багатолюдне свято з музикою і танцями. Свято завершення жнив залежно від місцевих традицій відоме під назвами «обжинки» та «дожинки». В останній день, коли вже знали, що цього дня закінчать жати, у полі брали зі собою хліб, сіль, кольорові стрічки, свячену воду. Особливу увагу цього дня приділяли останнім колоскам збіжжя. Частину колосків залишали у полі — на «бороду». Також з останніх зіжатих жмень колосків робили сніп, який забирали зі собою додому, плели «вінок», а подекуди ще виготовляли «квітку». Таким чином, українські селяни прагнули домогтися якомога більшого «сприяння» святих у жнива.

«СКАРБ НАРОДУ». ТРАДИЦІЙНІ УКРАЇНСЬКІ ОСІННЬО-ЗИМОВІ СВЯТА

Осінній цикл календарних свят не становить цілісної системи, їхній зміст визначався насамперед завершенням усіх польових робіт та підготовкою до зими. Обрядові дії переважно переносилися у приміщення, набуваючи форми вечорниць. Ключовим святом можна вважати саме Калиту (Андріївські вечорниці як свято на пошану сонця, що йде на відпочинок аж до весни.

ОСІНЬ КАЖЕ: «БЕРИСЯ, БО, ЯК ЗИМА ПРИЙДЕ, ХОЧ СХОЧЕШ УЗЯТИ, ТО НЕ ВІЗЬМЕШ»

Осінні обряди були спрямовані й на родинне життя. З Покрови починалися весілля. Інші свята також були пов'язані з одруженням чи ворожінням на обранців (Дмитра, Введення, Катерини і Андрія). Це й нині користується популярністю при святкуванні відомих народних свят.

Зимовий цикл поєднує землеробські та родинні мотиви. Починається від Введення (4 грудня), коли, за народними віруваннями, «вводиться літо в зиму». Саме від цього дня у розумінні хлібороба починає спочивати земля, яку не можна чіпати лопатою аж до Благовіщення.

«ЗИМА ПРИЙШЛА І ПРАЗНИКІВ ПРИВЕЛА»

Зимові обряди поєднані також з міфами про народження всесвіту, тому найголовнішим взимку є Різдвяний цикл свят (від Святвечора до Водохреща), пов'язаний із відродженням нового сонця. У ньому найбільше обрядодій, якими намагалися забезпечити здоров'я, щастя, достаток. У цей час українці колядували — співали ритуальних пісень, якими сповіщали про народження світу (у християнських колядках – про народження Христа), та щедрували – бажали господарям осель та їхнім домочадцям багатого життя та щедрого врожаю.

Багато обрядів було спрямовано на вшанування роду. У Святвечір дітей виряджали до родичів і близьких з дарунками й кутею, поминали душі померлих. Триває зимовий цикл аж до перехідних свят, які сповіщають про близький прихід весни, – Стрітення та Обретіння.

СВЯТО ВВЕДІННЯ

Староукраїнські звичаї, що колись були пов'язані з початком нового року наших далеких предків, пізніше перейшли до християнських свят. Одна частина з них перейшла до сучасного Нового Року, а друга — до свята введення в храм Пресвятої Богородиці (4-го грудня за новим стилем). Це свято в народній термінології звичайно називається Введіння.

Початок нового господарського року у введінських повір'ях виступає досить виразно. Хто в цей день вранці прийде першим до хати, той буде першим «полазником» на новий господарський рік. За народнім віруванням перший полазник приносить до хати щастя або невдачу.

Якщо першим до хати ввійде молодий гарний чоловік, а до того ще і з грішми — добра ознака: ввесь рік у хаті будуть усі здорові і будуть «вестися» гроші. Якщо ж увійде до хати старий кволий чоловік, а до того ще й бідний — погана ознака: і хворі в хаті будуть, і злидні заведуться... А найгірше, як увійде до хати стара жінка — «то вже добра не жди...» Тому старші та бідніші люди колись стримувалися заходити до чужої хати в день Введіння — так само, як і на Різдво та Великдень. Недобрий знак, якщо в цей день хтось із сторонніх приходить щонебудь позичати.

СВЯТО МИКОЛАЯ

В народних легендах Святий Миколай — боронець людей перед стихійним лихом, найперший помічник усім, хто опинився у біді. «Святий Микола-Чудотворець на небі не сидить, а тут, на землі, людям помагає».

А ще Святий Миколай опікується дітьми, виконує їх побажання і роздає подарунки. День Святого Миколая — найулюбленіше, найвеселіше дитяче свято. Діти чекають на День Святого Миколая цілий рік і мріють про чудові подарунки.

СВЯТВЕЧІР

Перед Різдвом Христовим зустрічають Святий Вечір. Усі чекають, коли зійде вечірня зоря, що має сповістити всім людям про велике чудо — народження Сина Божого. Та ось зоря зійшла і почалося святкування. Різдво — найрадісніша подія для всього народу. За народною традицією вважається: хто до цього дня прийшов очищений — у того добро в цей день примножиться. А хто має гріхи — той може оновитися разом із появою на небі першої Віфлеємської зірки.

ГОЛОДНА КУТЯ АБО ДРУГИЙ СВЯТ-ВЕЧІР

Готують третю й останню кутю різдвяно-новорічних свят. Називається вона «голодною» від того, що з цієї пори і до наступного дня, доки не освятять воду в річці, люди говіли, себто не їли. Власне, це був останній день колядок. Здебільшого на голодний святвечір «водили Меланку» дівчата, хоч у деяких регіонах вчиняли це і парубки. На переважній території України основні дійства завершувалися після Василів. З голодною кутею пов'язані цікаві обрядодії «закликання морозу». Адже хрещенські холоди були у давнину найміцнішими.

АНАТОЛІЙ ЧАЙКА

Ялтинський поет, який народився у Харкові. Керівник літературного товариства ім. О.С. Пушкіна. Дипломант різних поетичних фестивалів. Член ЛІТО ім. Чехова, член Російської Спілки професійних літераторів, член Спілки письменників-мариністів Криму і Севастополя, регіональної Спілки письменників Республіки Крим. Автор книги прози і поезії «Не продається натхнення» (2008), книги віршів «Я пишу, як дихаю» (2018)

ГУМОРЕСКА

Якось я ремонт почав.
Від людей я добре знав,
Що замовники — хороші,
Обіцяють добрі гроші.

То ж працюю і працюю,
Не лінюсь і не сумую
Аж ось бачу я зненацька
Йде сусідка,наче цяцька!

До сусідки молодої
Напросився — отакої!
І на каву завітав.
Відчуваю, що пропав.

А між тим працюю далі.
Вже шпалери клею в залі.
Все накреслив на папері:
Ставлю вікна, лутки, двері,

І сантехніку міняю,
І підлогу настилаю.

Схаменувся — Боже милий!
То ж ремонт не в тій квартирі
Помилково роблю я!
Ох, голівонько моя...

Ось така халепа, дітки.
Не заходьте до сусідки...

Четверовірші

Припадає на крило червоне
Захід сонця — птаха вечорова.
Б'ється в тузі, ронить диво —
пір'я...
Потім з них зародиться сузір'я!

* * *

Кажуть, несумісності докупи
Не складуть і майстра
вправні руки.
Чи ж не дивна єдність
протиріч —
Ми з тобою, ніби день і ніч?

* * *

Мине немало часу, коли я
зможу знову
Забути про кохання
і покохати знов.
І буде довга осінь, і крик
самотніх кроків,
Як реквієм на щастя і на
мою любов...

КОЦЮБИНСЬКОМУ

Походить він із роду Кочубеїв,
Що мешкали в Криму колись.
В його крові — бунтівність Прометеїв
З відвагою навіки заплелись.

Його сім'я була російськомовна.
Але ж коли Михайлик захворів —
В гарячці відродилася розмова
Словами сивих предків та дідів.

Йому було не до вподоби грати,
В'язниці духу надто затісні.
То ж в десять років він почав
складати
Омріяні українські пісні.

Вчителював він також на Поділлі,
Боровся з філоксерою в Криму...
Протистояв насильству
та свавіллю.
Не до вподоби паничі йому!

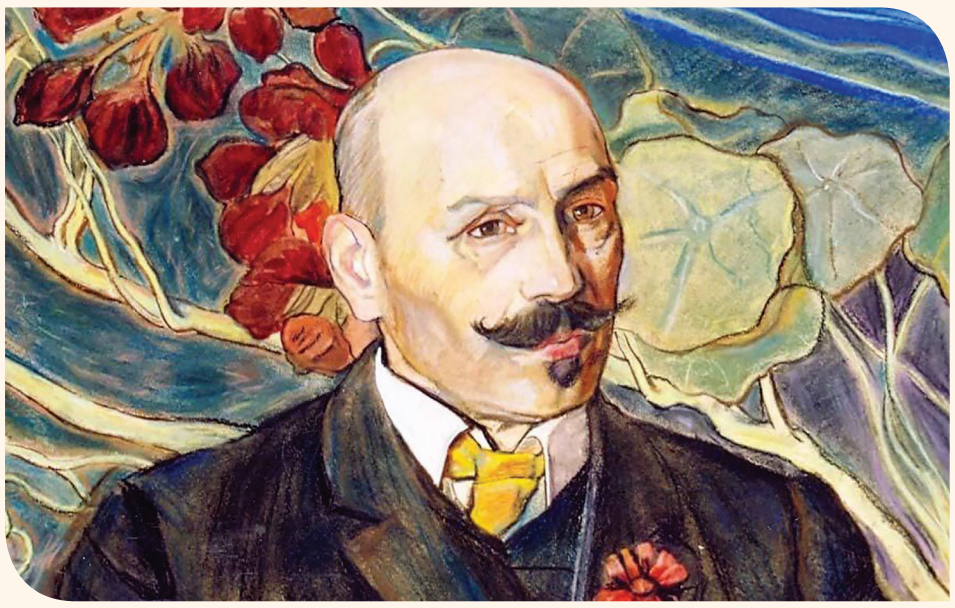

Він напророкував загибель націй,
Про тінь забутих предків нагадав...
Майбутню революцію руйнацій
В своїх оповіданнях описав.

В них варвари бездумно шаленіють
У танцях закривавлених ножів.
І віє морок. І згасає мрія
У вируванні пожовтневих днів.

ПЕРША СПРОБА

Йшла дівчина легко, струнко,
Йшла, весела і грайлива.
По дорозі кроки лунко
Відбивалися на диво.
Йшла вона, золотокоса,
В марево ранкове.
З лісу промені підносять
Сонце світанкове.
На лиці усмішка сяє,
Мов веселка над рікою...
Весну дівчина вітає
Білосніжною рукою...

КОХАННЯ

Дала дівчині мати сині очі,
А ніжний стан — тополя степова.
Але ж чому в казкові сни дівочі
Вривається нежадано журба?

Чому під солов'їв веселі співи
Дівчина дивиться в захмарені
зірки?
В німі бажання, що колись злетіли
І залишились в небі навіки?
...А відповідь одна — вона кохає.
Так палко, як ніхто ще не кохав!
За смерековим зелен—гаєм
Живе коханий. Там, де став.
...А, може, й він тобою марить
І під зірками не засне?
Чекай — як перший грім ударить
В очах веселку принесе.

* * *

Неповторне все у цьому світі.
Біль і радість – стануть небуттям...
Будь же вдячний кожній своїй миті,
Що тобі дарована життям!

БОГДАНИ

Богдани-таке рідне село!
Там коріння моє проросло.
Де доріжки, як долі сплелись,
Батько там народився колись.
Розкидало сестер і братів
Так далеко від тих Богданів...
Не зібрати тепер, не знайти.
У які ви гайнули світи?
На село я восстаннє дивлюсь
І журбу відчуваю чомусь.
І якесь відчуття провини...
Батьківщино моя, Богдани!

Кримський вісник
ГАЗЕТА ІНФОРМАЦІЙНОГО АГЕНСТВА «КРИМ СЬОГОДНІ»
№2 2020

Видавець: ДАУ РК «Медіацентр ім. І. Гаспринського». Газета видається на кошти, виділені Державним комітетом у справах міжнаціональних відносин

Свідоцтво про реєстрацію: Інформаційне агенство «Крим сьогодні» № ФС77-78-535

Адреса редакції: 295011 м. Сімферополь, вул. Самокиша, 30, офіс 111а

Відповідальна за випуск: *Гридчина А. С.*

Надруковано в друкарні ТОВ «МАНДАРИН» Сімферопольський район, с. Фонтани, вул. Чкалова, 65. Тел.: +7 (978) 71 75 722
E-mail: mandarin.print@mail.ru; https://mandarin-print.ru
Спосіб друку – офсетний. Обсяг – 8 сторінок.
Підписано до друку 22.10.2020.
Наклад 500 прим. Замовлення № 239630.